

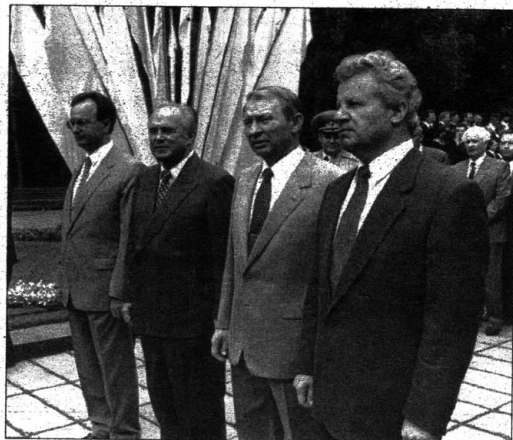
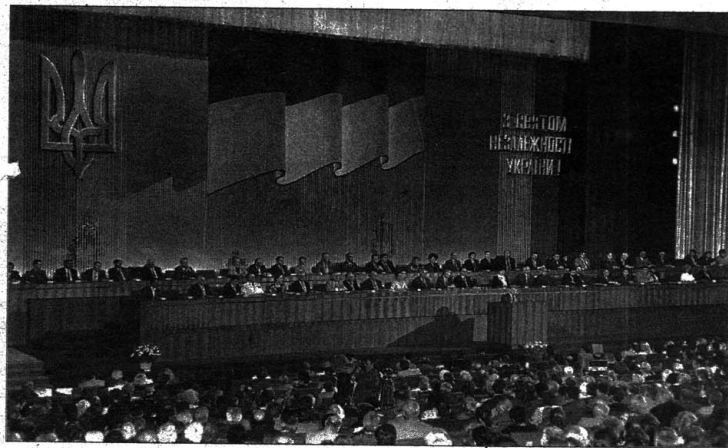
ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 161 (911) ♦ П'ятниця, 26 серпня 1994 року ♦ Ціна договірна

УКРАЇНО МОЯ! Тебе не можна не любити, тобі не можна не цвісти!

24 серпня — три роки незалежності нашої держави

Столиця України древній Київ нагадує великий закінчений світовий майдан. Київський феєрверк в парках, на вулицях, у скверах, на майданах, небесна ікебана — у височині. Салют, Україно!

23 серпня в Палаці культури «Україна» відбулися урочисті збори представників трудових колективів, громадських організацій, Збройних Сил, Прикордонних військ, Національної гвардії. В них взяли участь представники областей України та Республіки Крим, а також керівники зарубіжних дипломатичних представництв у Києві. У президії зборів — Президент

України Леонід Кучма, Голова Верховної Ради Олександр Мороз, Прем'єр-міністр Віталій Масол, Президент Республіки Крим Юрій Мешков, голови ряду обласних Рад, народних депутатів, представники уряду, громадських організацій, ветерани. Збори відкрив голова Київської міської Ради народних депутатів Леонід Косаківський. Пролунав Державний гімн України. З доповіддю виступив Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

Святковий концерт того вечора справді настроїв на ліричний лад — щедрі такі на таланти наша земля, народи нашої країни.

Наступного дня, 24 серпня, столиця святкувала піднесено і щиро. Зранку Президент України Леонід Кучма, Голова Верховної Ради України Олександр Мороз, Прем'єр-міністр Віталій Масол, голова Київщини Леонід Косаківський поклали квіти до пам'ятника нашому Кобзареві — Тарасу Шевченку. Святкові концерти, масові гуляння, виставки — все це створювало киянам добрий святковий настрій. А в надвечір'я розквітнув Київ салютом. Салют, Україно! Тебе не можна не любити, тобі не можна не цвісти!

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Постанова Президії Верховної Ради України Про скликання

Верховної Ради України

Президія Верховної Ради України постановляє:

Скликати другу сесію Верховної Ради України 15 вересня 1994 року в місті Києві.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м.Київ, 23 серпня 1994 року.

У комісіях Верховної Ради України

У Комісії з питань агропромислового комплексу, земельних ресурсів та соціального розвитку села відбулася нарада фахівців з участю керівників Міністерства сільського господарства та продовольства, Міністерства промисловості, Міністерства фінансів та об'єднання «Укргрохім». Йшлося про стан забезпечення сільськогосподарського виробництва мінеральними добривами та засобами захисту рослин під урожай наступного року. Учасники розмови констатували, що обсяг поставок «вітамінів для поля» за останній час, на жаль, різко скоротився. Зокрема, в серпні одержано менше половини від наміченого фосфорних, 62 відсотки азотних і калійних добрив. Щоб виправити такий стан, запропоновано устаткувати графік вивезення наявних на заводах мінодобрив. Хімічним підприєм-

ствам відповідно дані рекомендації щодо оперативного відвантаження продукції згідно з цими графіками та за прямими угодами з господарствами. Сільським виробникам порадили швидше формувати спеціальний рахунок № 386, за яким буде проводитись оплата за мінеральні добрива та засоби захисту рослин.

Контроль за кожним доларом

Голова Верховної Ради України О. Мороз прийняв Надзвичайного і Повноваженого Посла США в Україні У. Г. Міллера. Бесіда була присвячена економічним питанням, у першу чергу — проблемі ефективного використання кредитів та інших засобів валютно-фінансової допомоги нашої державі з боку США.

Олександр Мороз підкреслює необхідність розробки конкретних проектів співробітництва і чіткої адресності грошей, які надходять. Пріоритетами тут мають стати ядерне розбюрення, конверсія, продовольчо-переробна галузь, будівництво житла, енергетична система України. На думку О. Мороза, сторонам слід розробити струнку структуру обопільного стеження за витратами інвестицій. «Має бути чітке державне око і України, і США», — підкреслює Голова Верховної Ради.

О. Мороз і У. Г. Міллер домовилися, що українські експерти і представники Посольства США негайно розгорнуть роботу в цьому напрямі, а восени ознайомлять зі своїми розрахунками делегацію Сенату США, яка прибуде в Україну.

Проекти і структура стеження за ефективністю інвестицій будуть погоджені з найвищим законодавчим органом США — Конгресом. Під час бесіди обговорювалися також організаційні питання, пов'язані з майбутнім візитом Голови Верховної Ради України до Сполучених Штатів.

Про співпрацю двох країн

У вівторок, 23 серпня, відбулась консультативно-ознайомча зустріч першого заступника Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка з Надзвичайним і Повноважним Послом ФРН в Україні Александром Аріо. Йшлося про розширення співпраці двох країн у всіх життєвих сферах, насамперед — в економічній. Зокрема акцентувалась увага на поглиблення взаємин в агропромисловій галузі.

О. Ткаченко розповів гостеві також про роботу Верховної Ради. Відзначалося, що вона зосередила зусилля на вдосконаленні законодавчих основ для виходу України з кризи, поліпшення соціальних умов життя людей.

Посол виклав своє бачення можливостей ФРН щодо подальшого сприяння Україні в ринковій перебудові господарства, подякував за прийом.

Севастопольська міськрада визначилась

23 серпня сесія Севастопольської Ради на своєму пленарному засіданні визнала російський правовий статус Севастополя

36 голосами проти 6, підтвердивши тим самим свою позицію щодо Севастополя як головної бази ЧФ Російської Федерації.

Прийнято звернення до президентів України і Росії, Голови ВР України та голів Державної Думи і Ради Федерації, в якому висловлюється прохання «прийняти вищезазначені рішення про російський федеральний статус міста Севастополя і остаточно вирішити проблему ЧФ». На сесії сформована делегація для участі в українсько-російських переговорах з цього приводу.

За словами голови Севастопольської громадської ради Юрія Тимошука, прийняте рішення — це спроба зірвати переговори з поділу ЧФ.

Думка Президентів України

24 серпня в севаستопольському аеропорту Бельбек сім літак, на борту якого перебували Президент України Леонід Кучма, Голова Верховної Ради України Олександр Мороз та Президент Республіки Крим Юрій Мешков, який супроводжував керівників держави на відпочинок після того, як узав участь у святкуванні Дня Незалежності України.

«Рішення сесії севастопольської міськради про визнання російського правового статусу Севастополя є неправочинним», — заявив журналістам Президент України Леонід Кучма. За його словами, він звернувся до депутатів міськради з проханням переглянути це рішення.

Доповідь Голови Верховної Ради України О. О. Мороз на урочистих зборах, присвячених 3-м роковинам з дня проголошення незалежності України

Шановні учасники урочистих зборів! Дорогі співвітчизники! Широ і сердечно вітаю вас із святом незалежності України!

Ми втретє відзначаємо цей день, і кожного разу це мало свої особливості. Від романтизму й ентузіазму до спурбаності труднощів міжнародного періоду, до розуміння того, що ці труднощі тепер досягають такого масштабу, що викликають потребу відповісти на одвічне питання: бути чи не бути?

Бути чи не бути українській державі. Тому не стану нагадувати, скільки держав визнало Україну, які її атрибути ми відстояли і закрипили, яких успіхів досягли. Вважаю доречним на нинішньому зібранні зосередитися на кількох загальних проблемах, які постали перед нами і потребують чіткого визначення шляхів їх вирішення як з боку політичного керівництва, державних і господарських структур, так і всієї громадськості.

Передусім вибірковою позицією вважаємо вибір народу 1-го грудня 1991 року. Якраз народ, а не окремі партії, громадсько-політичні, владних чи регіональних утворень. Це жальна обставина, бо саме вона робить незалежність України історичною об'єктивністю, яку ніхто не має права ігнорувати. Безперечно, тому передували Акт, проголошений 24 серпня, але він лише зафіксував напрям суспільної орієнтації в Україні. Зафіксував точно, і в тому велика заслуга Верховної Ради минулого століття.

Прискорення руху за такою суспільною орієнтацією залежало від багатьох факторів, у т.ч. і від серпневих подій 1991 року в Москві. Тепер, коли світ цілком усе більше проступає як добре продумана й учасниками комбінація, пора будь-кому в Україні та за її межами припинити спекуляції довкола визначень «державний переворот», «путч» тощо.

Пора, бо, прикривавшись заганями аргументами, а в поспіху продовжують зводити політичні рахунки, утискають права громадян, їх організації, газети. Така «прилибесівщина» нічого спільного не має з необхідністю виховання патріотизму у громадян України. Вона нічого не додає незалежності нашої держави. Бо незалежність, повторюю, — об'єктивність, даність, вручена нам народом на ґрунті волею референдуму. Вона вище політичних торгів щодо її «перевороту» і вище миттєвих тих «розумінь» (звідки ти сюди), котрі продовжують уявно переставляти тогочасні владні фігури, шукаючи персональні причини розвалу Союзу РР.

Справа ж не в аналізі причин, — то клопіт істориків. Справа в тому, що Україна розпочала ставлення і повинна стати державою, тобто системою, здатною до самовивихання, самовідтворення у всіх її складових: цілісності території, віднощів населення, віднощів економіки, проживання і розвитку національної культури, стійкості і стабільності соціальних структур (територіальних, класових, етнічних, політичних, релігійних, професійних, сімейних тощо).

Досвід трьох років показав, що зробиши це нелегко, але й підтвердив, що дії держави як системи, дії посадових осіб в усіх її ланках (есбесні і різноманітні) повинні підпорядковуватися високій меті — збереженню і розвитку суверенітету в ім'я кращого життя народу.

Серед багатьох важливіх проблем, котрі чекають вирішення, сьогодні на перше місце варто було б поставити проблему єдності суспільства, задогмачених дій усіх гілок влади.

Чи не в те доба воля їх представників? Можна сказати, є. В одному відмітку

часу, на одних прагненнях виборців сформовані Верховна і місцеві Ради, обраний Президент, доукомплектовується Кабінет Міністрів. Сильна заява Президента, Голови Верховної Ради і Прем'єр-міністра не популістський жест, а підтвердження нашого розуміння проблеми єдності в цій складній для держави і народу час.

Тому викликає подив прагнення деяких політичних клів обов'язково вбити клин між найвищими ланками влади. Вражає запозити кілька «абсолютно незалежних» газет, котрі виконують (скажимо, чи не) соціальне замовлення, намагаються на будь-які документи, прийняті законодавчою владою, щоб знати там бо-дай щіпину для підбурювання протистояння. Закликаючи раз за разом громадян України «вийти з себе раба», деяким політичним активістам і представникам «четвертої влади» пора позбутися філістерських звичок. Вони дорого можуть обійтися суспільству.

Останній сервіс між вищими посадовими особами держави, то, спираючись на нашу спільну думку, хотілося б повторити слова старого одеського єврея, котрий на запитання сусідів з комунального будинку «Як поживаєте?» відповів: «Не діждесьте!».

Останнім часом у засобах масової інформації приспівали аналізувати варіанти форм державного устрою в Україні: парламентсько-президентський, президентсько-парламентська республіка. Слід визнати, що це доволі схоластична дискусія, в аргументах якої не варто використовувати чужий досвід, так би мовити, у чистому вигляді. Не варто, бо у президентській республіці Франції, наприклад, не так як у нас формуються органи влади регіонів, а у Німеччині чи Австрії, де вони формуються подібним чином, ключовою ланкою у виконавчій ланці є уряд, що також не збігається з нашою ситуацією.

Та й справа не в формі державного управління, а в його ефективності. Певен: при всій складності потрібного Україні механізму влади Президент і Верховна Рада знайшли його оптимальний варіант. Варіант для нашої держави, — щоб сильною була і виконавча вертикаль, і зміцнювалися позиції та взаємодія Рад усіх рівнів, а головне, щоб при цьому торжествувала загальною ціллю цього варіанта прудимою пізнню. Тому не треба називати відомі укази Президента «серпневою революцією», бо вони справді вилітають із нашої спільної концепції посилення виконавчої влади.

Звичайно, єдність суспільства залежить не лише від згоди на вищих поверхках влади. Нам треба уникати найменших проявів несистемності на регіональному, національному, мовній, релігійній основі, уникати деформатії стосовно нашого історичного минулого.

Не все тут просто, занадто складну маємо спадщину. Проте з усіх переконливих можна ствердити: у нас немає ніяких об'єктивних передумов для міжнаціональних чи регіональних суперечностей, а тим паче конфліктів. Україна в оптимальній мірі об'єднана в своїх історичних етнічних межах. За спільною згодою народу ми хочемо збудувати вільне, справедливе, соціально орієнтоване суспільство, в якому не повинно бути місця для дискримінації ні за регіональними, ні за національними ознаками.

Наше законодавство відповідає міжнародно-правовим нормам і принципам забезпечення прав і свобод особи громадянства, належності до національної, релігійної належності чи місця проживання людини. Скрізь, де б не були громадяни України, якщо вони справді хочуть люблять свою землю, свій край, якщо вони хочуть добра собі і своїм дітям, вони повинні поважати одну із головних складових державного суверенітету — територіальне верховенство держави, що означає владу її як вищу владу стосовно всіх осіб і організацій, що знаходяться на території держави.

Притому територіальне верховенство держави не виключає певних винятків у законодавстві відносно деяких категорій осіб чи територій, не означає жорсткої централізації державної влади. Навпаки, цілісність держави буде посилюватися господарська і соціальна самостійність регіонів. В тому зацікавлені всі центральні, місцеві органи влади. Вже восени, під час підготовки законів, що стосуватимуться місцевої влади, бюджету, податків та ін-

ших, як обставина буде враховуватись. Центр буде з повагою ставитися до відносин самостійності регіонів, але рішуче протиставляти будь-яким сепаратистським проявам.

У цьому зв'язку вважаю потрібним відіяти так зване кримське питання. Віро, що Верховній Раді Криму, виконавчій владі на чолі з Президентом автономії вистачить мудрості для того, щоб самостійно відіяти від справді виняткових інтересів півострова вульгарний сепаратизм і політичний авантюризм. Не торкаючись окремо ні справи Чорноморського флоту, ні ситуації з поверненнями депортованих народів, ні статусу специфічного славного міста Севастополя, ні енергетичної, водної, фінансово-господарської залежності регіону, ні безлічі супутних, характерних лише для цього благословенного краю проблем, треба визнати, що вони досить поверхово аналізувалися загальнодержавними органами влади.

Це правда. Але правда і те, що заганяні і незгадані проблеми вміло використовуються як в Україні, так і за її межами для справ, які розходяться з інтересами нашої держави і які, до речі, абсолютно не сприяють задоволенню інтересів переважної більшості кримчан.

Правда і те, що в Криму з усією очевидністю проявляється одна з найбільших загроз для нашої держави, а саме: втрата територіальної цілісності, перетворення населення в заложника мафіозних кланів і груп. Мусимо відверто про це говорити, хоч просто для розмов час уже немає. Треба рішуче діяти, виконуючи волю законодавства та одного з перших указів Президента щодо боротьби з організованою злочинністю.

А це в контексті проблеми єдності суспільства і «кримського питання» треба визнати, що вилало воно не тільки на півострові (не тільки всевітні режисери дієства, що відбуваються на територіях держав, котрі входили недавно до СРСР). Вилало воно і стараннями домогочених ура-патріотів, «наставників» любові до України, беззалежнихіх тлумачів її складної історії. Якщо всі ми скоріше зрозуміємо, що це моральна розплата за примітний, по-хотиринський втілювану ідею державності, тоді вже наявні втрати вдасться компенсувати. Якщо ж такого розуміння і далі не буде, суспільство може зазнати не лише моральних втрат. Цього, як ви розумієте, допустити не можна і це не буде допущено.

Ми торкаємося тепер кримського питання, бо воно найбільш реалістично, в сконцентрованому вигляді впливає на суспільні настрої. Але різній мірі такі питання характерні для багатьох регіонів України. Це це раз підтверджує важливість дотримання всіма ланками державної влади, всіма політичними, професійними і громадськими структурами принципу територіального верховенства держави.

Єдність суспільства значною мірою залежить від місця в ньому і ролі інтеграції, розвитку національної культури, духовного життя народу, що нині як ніколи має бути консолідуючим фактором.

Завдавало б, ми достатньо доклали зусиль для того, щоб закласти відповідну законодавчу базу для розвитку освіти, науки, культури, для реалізації принципів свободи слова, свободи совісті та права громадян на інформацію. До речі, не випадково ніхто Верховна Рада одним з перших хартій для багатьох регіонів України та науково-технічного прогресу.

Розпочав процес відродження української національної культури, мови, духовного, культурного розвитку всіх національностей, що живуть в Україні. Усунєні безпідставні обмеження у релігійно-церковній сфері. Це створювало об'єктивні умови для загоди в суспільстві, запобігло виникненню конфліктних ситуацій.

Однак не можна не бачити й суперечливості цих процесів, того, що ця сфера знаходиться в тяжкому стані. На жаль, зниження відкритий український кінематограф, занепадає книговидавнича справа. Мільйони громадян не в змозі реалізувати конституційне право на доступ до кращих надбань національної й світової культури, об'єктивної інформації. В сфері культури нерідко панують сірість, середняк, галаслива політизована бездарність. Історична традиція такого становища не лише в сфері економіки, але і в тому, що держава в разі випадків втрачала свій вплив у сфе-

рі, яка формує суспільні настрої і тенденції.

Справа в тому, що дуже багато тут залежить від суб'єктивного фактора. Не можна дати миритися з тим, щоб ця деградатна сфера суспільного життя використовувалася певними силами у вузькополітичних цілях.

На жаль, це було. Ми це добре пам'ятаємо. І до чого це все призвело? До суб'єктивізму, значних деформацій не тільки в питанні ставлення до історичного минулого, проблем мови, національної культури, релігії, а й спричинило певне напруження в суспільстві, ознаки регіонального протистояння.

Всі ми високо цінуємо наших учених, письменників, художників, артистів як носіїв духовного потенціалу народу, як виразників його надій і устремлінь, самої його душі. Маючи в своєму генетичному коді інтелектуальні скарби таких геніїв, як Шевченко, Франко, Асєя Українці, Грушевський, Вернадський, ми завжди бачили в їх позиції, у їх літературній спадщині вищий суцільний вплив суспільствості.

Сьогодні з усією гостротою живого й болючого сприйняття сучасності розуміємо, що за тим стоять не просто блискучий розум і талант. За тим — вища людська совість і надлюдська відповідальність. Немає їх — не буде нічого. Лип дім людського мисловидання історії, культури.

Одні несучи в душі пошту до нашої інтелігенції, ми сподіваємося, що вона виконає своє історичне призначення: стане виразником того ідеалу справедливості, який плебей в собі вже народ, а не окремі його верстви, не окремі, часом зашорені у своїх пристрастях політичні угруповання. Що вона докладе всіх зусиль до національного примирення, стане об'єднуючим чинником для наших суспівників у їх пошуку вірної дороги до стабілізації і розвитку нашої України.

Треба, врешті, всім зрозуміти, що не обачні дії в духовній сфері приховують у собі серйозні ускладнення взаємодіяючи у суспільстві. Якщо ми хочемо злагодити в ньому, то ніхто не повинен грубо тиснути на суспільну свідомість, брати на себе роль пророка у своїй вітчизні, єдиного і непомилкового знавця історії, культури, нав'язувати лише своє бачення цих проблем. Такий підхід нехтував важливими складниками національної і світової культури, духовними цінностями і почуттями мільйонів людей, трамував і трамує їх гідність.

Особливо болюче це торкнулося наших ветеранів. Нині треба зробити все необхідне, щоб український народ гідно відзначив 30-річчя визволення України від німецько-фашистських загарбників, 30-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні.

З нашими колегами в Росії, Білорусії ми домовилися разом відзначувати ці дати. Адаже це була наша давня велика Перемога. Святкування цих дат має посприяти розвитку у людей, особливо молоді, почуття патріотизму і любові до рідної Вітчизни. Всі можливості нашої культури треба використати для повернення молоді покоління до ідеалів справедливості, високої моральності, поваги до історії своєї держави, до праці як споконвічних цінностей українського народу.

Звичайно, найгострішою проблемою, без вирішення якої годі говорити про будівництво держави, є стан і перспективи економічного розвитку. Ми переконані, що спроба впровадити тематичні вирішення політичних питань, не звертаючи уваги на знесилену, розбавлену внутрішніми імпульсами економіку, не можуть бути продуктивними. Підпорядкування економіки політиканству, метання від однієї економічної програми до іншої, захоплення макроекономічними факторами, слабка дівість державного регулювання економічних процесів, втрата мотивації до ефективної праці виснажили пацієнта і призвели різко поглибили кризи в явля. Вони охопили всі сфери народного господарства, набули системного характеру. Економічна ситуація стає практично некеруваною.

Гостра криза охопила фінансово-грошову систему, парализувала внутрішні і зовнішні розрахунки. Україна все глибше затягується до боргової ями. Пінфінансова криза знайшла за критичну межу життєвий рівень народу. Ми не повинні і розуміти, і говорити про це відверто.

У кінці минулого — на початку нинішнього року Верховною Радою і урядом бу-

до прийнятої рідної невідкладних рішень, спрямованих на пом'якшення кризових явищ і поступовий перехід до стабілізації економіки.

Посилення державного впливу на політику цілком доречною грошової і кредитної емісії дозволили, принаймні на короткий час, знизити інфляцію, зменшити темпи зростання ціл і тарифів у сфері матеріального виробництва і на споживочому ринку.

Однак слід визнати, що і тепер економічна ситуація, незважаючи на деяке її поліпшення в останні місяці, залишається критичною. Національний дохід за січень-листопад цього року знизився порівняно з аналогічним періодом минулого року на 22,5 процента. І ви ж добре розумієте, з якими показниками ведеться порівняння.

Згоріло згоріло інвестиційна діяльність. У першому півріччі п.р. введено в дію лише 4 виробничих об'єктів — менше половини річної потреби. На 33-68 проц. менше ніж за цей період минулого року, побудовано житла, шкіл, лікарень, дитячих установ, клубів і будинків культури.

Важким є стан справ в агропромисловому комплексі. До відомих уже нам проблем, які сьогодні гальмують сільськогосподарське виробництво, додається ще одна — посуха. Як наслідок, ряд степових і лісостепових областей, зокрема, Одеська, Миколаївська, Полтавська, Херсонська, Вінницька, Київська, Львівська, Волинська, неодотримують значну частину валового збору зерна. В цілому по Україні очікується його зменшення проти минулого року більш як на 10 млн. тонн.

Але навіть за цих умов є змога одержати понад 37 млн. тонн зерна і не менше 10 млн. тонн використати на формування державних продовольчих резерсів, що відповідає державним потребам у валовому зерні. На 22 серпня заготовлено вже понад 8,5 млн. тонн зерна.

Це досить важливий факт. У нас були й гірші роки, і в недавній час — і голоду не було. Тепер тим більше є можливість обійтися без закупівлі хліба за кордоном, забезпечити людей продовольством. Сталося це завдяки самодіяльності праці, справжньому, а не митиному патріотизму сільських трудивників. І за це ми їм сьогодні складаємо глибоку подяку.

Хочу нагадати: Верховна Рада прийняла постанову про подолання кризового стану в агропромисловому комплексі і контролює її виконання. Твердо переконаний, якщо ми займемося на державному рівні підтримкою (не на словах, а на ділі) виробників сільськогосподарської продукції, забезпечимо соціально-економічний розвиток села, то буде найбільш часом вирішено не лише внутрішню продовольчу проблему, а й закадаємо підґрунтя для перетворення України в стабільного експортера продукції сільськогосподарського виробництва.

Звичайно, для повного подолання спаду в виробництві потрібен час. Негативні тенденції треба якнайшвидше перебороти. На це, як на найголовніше завдання, спрямовують сьогодні зусилля Президента, Верховної Ради, Кабінету Міністрів.

Враховуючи особливості складу учасників у кризових зборів, скажу кілька слів про столицю держави — Київ. Тенденції соціально-економічного розвитку тут аналогічні тим, які мають місце в цілому в країні. Але помітні обнадійливі моменти.

Незважаючи на труднощі, київська міська влада вимушена знаходити можливості не лише для розв'язання невідкладних поточних проблем, а й для розвитку економіки міста. Тут вдаюся зберегти примірник будівельного комплексу, що дозволяло забезпечити темпи будівництва в Києві вищі, і значно вищі, ніж в цілому в Україні. Вживаються енергійні заходи для розв'язання транспортних проблем. Взято курс на підтримку київського виробника.

Міська влада вживає заходів для соціального захисту населення, здійснює адресну допомогу найменш захищеним його верствам.

Звичайно, Київ як столиця суверенної держави потребує особливої уваги. Тому необхідно прискорити роботу по підготовці закону про столицю України. Його прийняття дозволить Києву самостійно і ефективніше вирішувати всі питання місцевого значення.

Водночас хотілося б сподіватися, що різні наміри влади міста будуть тісніше співпрацювати при вирішенні соціально-економічних проблем столиці. Ми всі бажали б панувати киянам плідної і дружньої роботи.

Добріх слів заслуговують і трояцькі Київської області.

За несприятливої погоди і фактичної втрати державної підтримки більшість господарств виростила і збирала непоганий урожай. В цілому область намолотила з зерна (це істотно вище, ніж в середньому по Україні) і матиме валовий збір понад 1,6 мільйона тонн. Є повна можливість справитися з обсягами державного кон-

тракту, задовольнити і внутрішні потреби області.

Присягає через вас, шановні учасники зборів, передати всім трудивцям соціального регіону слова вдячності, поваги за витримку, розуміння ситуації, відповідальності за своїх обов'язків.

Безперечно, навіть зроблений поспішний аналіз стану справ в економіці потребує відповідей на запитання, що хвилюють всіх громадян України: що далі, які наміри влади?

Розробивши і схваливши Основні засади і напрями становлення економіки України в кризовий період, Верховна Рада України нового скликання відповіла, зрештою, на запитання, що ж ми будемо.

Стратегічною метою соціально-економічних перетворень в усіх сферах життя є виведення України на шлях побудови суспільства з багатовалютною, соціально зорієнтованою економікою при реалізації підприємствами держави інтересам трудивців.

Передбачаючи, що соціально-економічні перетворення здійснюватимуться поступово.

Уже на початку другої сесії Верховна Рада має прийняти пакет законів, які дади б можливість розблокувати виробництво, подолати платіжну кризу, створити умови виробничикам для відновлення нормальних робіт. Мова йде передусім про докорінні зміни в податковому законодавстві, реформування фінансової і грошово-кредитної системи, збалансування торговельно-платіжних відносин з зарубіжними країнами, насамперед з Росією і Туркменістаном.

І, нарешті, йдеться про створення валютного резерву для проведення грошової реформи. У цьому напрямку працюють тепер уряд і Комісія Верховної Ради. Готується конкретна програма, з якою у Верховній Раді виступить Президент.

До кінця 1993 року необхідно забезпечити поступовий перехід від хаотичних економічних відносин до регульованих, ринкових, зупинити спад виробництва, запобігти його піднесення, реалізацію ефективної програми зайнятості. При цьому пріоритети будуть надані, насамперед, агропромисловому комплексу і енергетиці. Ціні вже йде реалізація завдань першого етапу. Зокрема, Кабінет Міністрів у відповідності з повноваженнями, які надано йому Верховною Радою, прийняв ряд постанов, спрямованих на пом'якшення тягара податків з виробничиків. Це буде сприяти зниженню собівартості продукції й послуг, а значить і ціні.

Важливою дією на подальшу додану вартість будівництва об'єктів виробничого і невиробничого призначення, в тому числі й житла та соціальної сфери, побутові послуги населенню, виробництво сировини і матеріалів для лікарських засобів та продукції медичного призначення тощо.

Щоб поліпшити інвестиційний клімат у державі, Національний банк України пішов на зниження процентної ставки по кредитам максимум до 140 процентів. Відповіді між встановлені й комерційним банкам.

Готується проект законодавчого акта щодо компенсації громадянам України втрат від знецінення грошових заощажень в установах Ощадбанку і кооперативів страхування, ряд інших законопроектів, що стосуються соціального захисту населення.

Хочу заявити твердо: і Президент, і Верховна Рада, і уряд не відступлять від об'єднаної: держава має знайти спосіб повернення народу того, що, м'яко кажучи, забрала протягом останніх років.

Ми розуміємо, що люди не можуть дами витримувати рахунок невідповідності між цінами — з одного боку і рівнем зарплати, пенсії, стипендії та інших виплат населенню — з другого. Наші заходи у соціальній сфері мають бути спрямовані на те, щоб створити такі умови, за яких кожен працездатний міг би своєю працею і своїм сім'ям, а держава взяла на себе турботу про пенсіонерів, інвалідів, багатодітні сім'ї та інших найбільш уразливих категорій населення.

Очевидно, треба продумати механізм довгострокових пільгових кредитів населенню для індивідуального будівництва, кредитів під реально виконані роботи. Зовнішні й внутрішні переконують у тому, що це шлях вирішення багатьох соціальних проблем, поліпшення демографії, підтримки, зміцнення сім'ї.

На другому етапі заплановано заходів (до кінця 1993 року) передбачається стабілізація соціально-економічного становища, що має зумовити підвищення життєвого рівня народу.

Завданням третього етапу є завершення структурної перебудови, формування ефективної, конкурентоздатної національної ринкової економіки, розробка та впровадження найсучасніших технологій, надання життєвого рівня громадянам України до стандартів економічно розвинутих країн.

Я назвав лише стратегічні орієнтири. Якщо говорити коротко, то наша соціально-економічна політика полягає ось у чому.

Ми за перехід до ринкової економіки. Але реформи мають здійснюватися не в ім'я реформи, а для підвищення добробуту народу. Головним має бути принцип людства для держави, а держава для людини. Щаком очевидно, що реформи піду-лише тоді, коли вони будуть зрозумілі і підтримані народом.

Ми за стабілізацію економіки в найближчий період і посилення регулятивної ролі держави, а не за життя за принципом «жуди вивізь».

Ми за приватизацію, але в інтересах більшості людей і держави. Ми проти вартості розкрадання народного добра, надбаного поколіннями. Тому й хочемо розібратися в практиці приватизації, з'ясувати, хто і що приватизує і за якою ціною. Це має знати наш народ. Бо не важко здогадатися, хто скористається майном держави в час, коли зменшені виробничі та інші фонди, коли більшість людей не зводять кінці з кінцями, коли немає власної грошової одиниці. То чий же валути ми збираємося кріпити своїм майном? Сподіваюся, люди добре розуміють, кому потрібен гвалт доволіа постанови Верховної Ради щодо приватизації.

Так само чуті галаси щодо валютного регулювання, хоч виявляється, що і Президент з Кабінетом Міністрів, і Верховна Рада з Національним банком однаково в принципі ставляться до питання регулювання курсу, до захисту інтересів експортерів, виробничиків, а не сучасних великих банкірів.

Ми за посилення соціального і правового захисту громадян України і за сувору відповідальність тих, хто незаконно збагачується, зачіпаючи усіх мастей, усіх тін, що порушує правопорядок. Треба, щоб у державі над усім був Закон, який захищає чесну людину, захищає народ, не допускає, щоб його обдурили, як лямку. Але декому, така постановка питання не до вподоби, бо обмежує можливості для незаконного збагачення і відмивання нагромадженого капіталу.

Переконаний, що така політика буде підтримана більшістю народу, консолидує здорові сили суспільства на добросовісному шляху, відновить у громадян довіру до держави.

Ще однією актуальною для нинішнього періоду державного будівництва проблемою є активізація зовнішньої політики України.

Ми помічаємо, що, як не дивно, у контексті міждержавних стосунків Україна знає у світі скоріше як держава, що чомусь нібито не хоче позбутися ядерної зброї, що сумнівається в необхідності приєднання до Договору про нерозповсюдження. Створення в Україні об'єднаного майже агресора виявляється зручною перевагою для представників світового співтовариства в контактах з Україною. Забувається, що ми — співзасновники ООН, 40-річчя якої відзначаються наступного року.

Скоро реформа ініціатива офіційно зафіксована у нас, в Криму та в Києві, якій конференції, що могло б бути підставою для відомої міжнародної акції з привади і самої історичної конференції, і річниця створення Організації Об'єднаних Націй).

Скажу, так би мовити, в дужках. Бо міжнародний співтовариство, для спокійного розвитку якого Україна зробила небувалу в історії цивілізаційну поступливість своєю збройною могутністю, — цим співтовариством інди забувається, що нам цей крок дорого коштує, що нам потрібна не абстрактна допомога, а конкретна допомога. Нам потрібне сприяння в наладженні міжнародних економічних зв'язків. Потрібні зустрічні кроки інших держав для зниження рівня небезпек збройних конфліктів.

Як президенту парламентської асамблеї країн Чорноморського басейну мені здається, що Україні доцільним було б виступити з ініціативою про перетворення Чорного моря в зону миру, де б жодна держава не тримала ядерних засобів наступного покоління, агресивного характеру (найперше військово-морських). Мова про те, що зусилля держав потрібно зосередити на захисті хисткого екобалансу Чорного моря, втрата якого може обернутися катастрофою для значної частини цивілізації.

Цього річ, посилення міжнародних позицій України не станеться само по собі чи з благоїлими намірами банків чи державних суспільств. Нам самим слід вести активну політику, використовувати для цього інструментарій багатьох міжнародних інституцій — політичних, економічних, гуманітарних, екологічних. Треба, зокрема, вжити заходи, на що є політична згода інших держав. Треба скористатися з інтересу, який традиційно має Україна. І розуміти, що міжнародна сфера державстворення не терпить покваліфікованих, непродуктивних, політичних конфліктів.

Особливо це стосується сусідських відносин з Росією, Білоруссю, Молдовою, іншими країнами СНД, а також з державами Центральної та Східної Європи.

Росія, Білорусь не можуть бути тільки північними сусідами України. Сама історія розпорядилася так, що нас зв'язують тисячі зримих і незримих ниток, які неможливо розривати штучними бар'єрами, політичними ідеологічними догмами.

Трирічний досвід спокійного розвитку країн СНД переконливо свідчить, що незалежність і самостійність не повинні і не можуть перешкоджати розвитку всебічних економічних, гуманітарних і політичних відносин.

Сьогодні ми підійшли до того порога, коли повна нормалізація відносин між нашими державами утворює очевидну необхідність. Ми ринемо виступаємо, зокрема, проти конфронтації з Росією з приводу Чорноморського флоту, яка постійно порушується політиками націонал-шовіністичного толку обох країн.

Саме такі підходи використовуються при підготовці повномасштабного договору між Росією і Україною, який має бути підписаний найближчим часом.

Звичайно, це не означає зменшення нашої активності щодо участі в системах загальноєвропейської та глобальної безпеки, не означає відмови від входження в європейське співтовариство.

Хочу тільки додати, що міжнародну політику ми маємо вести на принципах рівного партнерства, розраховуючи, насамперед, на власні сили, — не на чийсь благодійницький догляд. Так завантажено світ. Протягом трьох років незалежності від нас дає нам з цього приводу переконливі докази уроки.

Нам потрібно змінити сприйняття зовнішньої політики лише як сфери дипломатії. Для України зовнішня політика — це боротьба за національну безпеку, за економічне виживання. За умови проникнення за кордон (працюючи на нашу державу) українського капіталу. Це боротьба за ринки збуту продукції, за створення українських і змішаних банків за кордоном, спільних фінансово-промислових груп і транснаціональних корпорацій, в т.ч. із залученням їх до процесів законної приватизації у нас в Україні та за її межами. Це участь у ринку робочої сили, премудрості, якими об'єднувалися повинні оволодіти представники незалежної держави.

Для молоді держави в період її становлення надзвичайно важливим завданням є гарантування національної безпеки. Проблема тут надзвичайно багата. Вони пов'язані як із забезпеченням національного рівня економічного розвитку, демографічним станом у країні, екологією, так і безпосередньо із захистом прав і самого життя людини, з будівництвом Збройних Сил, забезпеченням максимальної ефективності виробничого виробництва в умовах проведення конверсії оборонних підприємств при обмеженості фінансових матеріальних ресурсів.

Як би нам не було важко, ми будемо будувати свої Збройні Сили на принципах розумної достатності, забезпечувати надійний соціальний захист військовослужбовців та їх сімей, соціальну адаптацію тих, що звільняються з лав армії.

Насамкінець хочу сказати про одну з найважливіших на сьогодні проблем державстворення — Конституції України. Пора скористатися з практикою розбіжностей законів Конституції. Інакше ми підірвемо саму ідею законності, посиємо правовий нігілізм і зневиру до самої Конституції. А тому робота над її проектом є пріоритетною серед командних питань, які належить вирішувати нинішній Верховній Раді.

Подальший діалог роботи над новою Конституцією бачиться таким. Після опрацювання її проекту Конституційною комісією він розкладається Верховною Радою і приймається за основу. Принципові положення, з яких вона не відійде (якщо такі будуть), вносяться на Всеукраїнський референдум. Після референдуму формується повний текст Основного Закону.

Згідно з чинною Конституцією він може бути затверджений самою Верховною Радою України. Можна передбачити інші легітимні форми затвердження Конституції, зважаючи на потребу захистити Основний Закон від намірного втручання законодавчої влади. Гадаю, форму такого захисту ми запропонуємо громадянам нашої держави.

Шановні друзі! Переконаний, що міцну й незалежну державу ми побудуємо. Але маємо зробити це власними силами, не розраховуючи на чийсь втручання. Це можливо лише тоді, коли в країні будуть мир, злагода, взаєморозуміння, багатство і благополуччя, верста людей різних політичних поглядів, усіх регіонів працювати спільно на зміцненні нашої єдиної для всіх української держави, держави злагоди і добра.

Ще раз сердечно вітаю вас, усього народу України із національним святом незалежності нашої держави.

Україна е! Україна буде!

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про вдосконалення валютного регулювання

Виходячи з необхідності створення сприятливих умов розвитку зовнішньоекономічних зв'язків, стимулювання експорту, збільшення надходжень у вільноконвертований валюту в Україну, скорочення обсягів некритичного імпорту і розвитку внутрішнього валютного ринку та з метою встановлення єдиного валютного курсу українського карбованця до іноземних валют за результатами торгів на міжбанківському валютному ринку України постановляю:

1. Національному банку України і Кабінету Міністрів України: забезпечити у другому півріччі 1994 року поступове зближення та уніфікацію офіційного і ринкового валютного курсу українського карбованця до іноземних валют; визначити та затвердити у десятиденний строк порядок та умови зближення офіційного і ринкового валютного курсу українського карбованця до іноземних валют та механізм встановлення граничних коефіцієнтів відхилення офіційного валютного курсу від ринкового.

2. Установити, що до введення єдиного валютного курсу українського карбованця до іноземних валют порядок застосування офіційного валютного курсу визначається Національним банком України за погодженням з Кабінетом Міністрів України.

Визначення офіційного валютного курсу українського карбованця до іноземних валют проводиться в межах, що встановлюються граничними коефіцієнтами його відхилення від ринкового курсу, і здійснюється Національним банком України за погодженням з Кабінетом Міністрів України з урахуванням рівня внутрішньої інфляції, обсягів грошової маси, стану платіжного і торговельного балансу України.

3. Національному банку України за участю Кабінету Міністрів України розробити та здійснити заходи

щодо збільшення офіційних валютних резервів для підтримки єдиного валютного курсу українського карбованця до іноземних валют. Міністерству зовнішніх економічних зв'язків України з цією метою розробити і затвердити заходи щодо скорочення імпорту.

Кабінету Міністрів України забезпечити проведення переговорів з міжнародними фінансовими організаціями стосовно наближення строків надання Урядом України відповідної фінансової допомоги і кредиту з 1994 року.

4. Відновити з 1 жовтня 1994 року торги іноземною валютою на Українській міжбанківській валютній біржі.

5. Установити, що надходження в іноземній валюті на користь резидентів, які підлягають обов'язковому продажу (50 відсотків від загального обсягу надходжень), розподіляються так:

10 відсотків (за ринковим курсом) — до офіційних валютних резервів Національного банку України;

30 відсотків (за офіційним курсом) — через Міжвідомчий комітет з питань визначення пріоритетів використання валюті;

10 відсотків (за ринковим курсом) — на міжбанківському валютному ринку України.

6. Національному банку України і Кабінету Міністрів України розробити у місячний строк заходи щодо децентралізації міжбанківського валютного ринку України.

7. Кабінету Міністрів України за погодженням з Національним банком України внести у десятиденний строк зміни до Положення про Міжвідомчий комітет з питань визначення пріоритетів використання валюті, які б, зокрема, передбачали, що встановлення єдиного валютного курсу українського карбованця до іноземних валют, порядок придбання іноземної валюты для закупівлі за імпортом газу, нафти, ядерного па-

лива, кольорових металів, засобів захисту рослин і тварин, медикаментів та сировини і матеріалів для їх виготовлення, сиртиту державного зовнішнього боргу і інісків та платежів за міжнародними договорами України.

Кабінету Міністрів України розробити і затвердити у десятиденний строк Положення про порядок проведення конкурсів контрактів, у якому, зокрема, передбачити встановлення пріоритетів і відповідних нормативів розподілу валюты, порядок експертизи контрактів та критерії їх допуску до конкурсів.

Передавати також у зазначених положеннях, що використання резидентами валютних коштів не за ціловим призначенням чи з інших порушень умов конкурсів тягне за собою санкції у вигляді штрафу у трикратному розмірі суми, еквівалентної сумі цих валютних коштів, перерахованих у валюту України за ринковим курсом на день здійснення таких операцій, а якщо такими резидентами є державні підприємства — це й відповідальність їх керівників.

8. Національному банку України за участю Кабінету Міністрів України розробити та затвердити у місячний строк заходи щодо посилення нагляду за дотриманням умов і порядку проведення торгів на міжбанківському валютному ринку України, передавши при цьому санкції за їх порушення.

9. Кабінету Міністрів України передати у десятиденний строк в установленому порядку нормативні акти повернення валютної виручки по експортних контрактах, які б враховували види, форми умов поставок і умов платежів, міжнародну практику з даних питань.

10. Цей Указ набирає чинності з дня його підписання.

Президент України
Л. КУЧМА.

м.Київ, 22 серпня 1994 року.

ЗАЯВА

ПРЕЗИДІ ВЕРХОВНОГО СУДУ УКРАЇНИ

Становлення України як незалежної, суверенної, демократичної і правової держави значною мірою можливе лише за умов надійного функціонування узгодженої діяльності всіх гілок влади: законодавчої, виконавчої та судової.

Доктрина поділу влади, у найпростішому розумінні, вимагає, щоб законодавча влада створювала закони шляхом прийняття законодавчих актів, виконавча влада впроваджує ці закони в життя, а судова влада застосовувала й роз'яснювала зміст законів під час розв'язання конкретних конфліктів та спорів.

Поділ повноважень, які і завдань кожної гілки влади, є ефективним засобом охорони в Україні конституційної демократичної системи.

Адже тільки так можна забезпечити взаємний контроль і взаємобачення та рівновагу влади. Особливо це виходить з об'єктивної оцінки причин, характеру й масштабу кризового становища в Україні, складної економічної ситуації та неухильного зростання злочинності.

Ми підтримуємо тезу Президента України, що для ефективної боротьби з мафіозними силами потрібна сильна державна влада і, зокрема, її виконавча та судова гілки.

Вибори нового складу Верховної Ради України та місцевих Рад народних депутатів, Президента України, оновлення Верховного суду України дають можливість створити сильні гілки державної влади, які могли б реально впливати на всі процеси, що відбуваються в країні, гарантувати права та забезпечити безпеку осіб, не допустити криміналізації суспільства, припинити зростання злочинності за суворого додержання законності.

Президія Верховного суду України розпочала роботу над пакетом законопроектів, що сприятимуть формуванню цілісної судової системи в Україні. Напрацьовані документи до їх розгляду на пленарних засіданнях Верховної Ради плановано обговорити на другому з'їзді суддів України, який відбувається 20-21 жовтня цього року в місті Києві. В роботі з'являються участь також судді інших країн світу, правники, представники юридичної громадськості України.

Ми повідомимо, що розроблено проект Основних засад подальшого становлення судової влади як однієї з трьох складових частин державної

лади, який направлено для попереднього широкого обговорення.

Розробляючи цього проекту зумовлено розумінням нагальної потреби забезпечити реалізацію прав людини, рівність усіх перед законом і судом, невідворотність покарання за скоєний злочин, негасне набуття судовим рішенням чинності, право на апеляційні і касаційні оскарження судового рішення, дію презумпції невинності.

Потрібно створити організаційно нову судову систему з окремими ланками і апеляційно-касаційними інстанціями, що забезпечить спеціалізацію судової діяльності і більш високий професіоналізм та якість розгляду справ, що це бракує сьогодні, а також створить умови для рівномірного службового навантаження суддів, розв'яже проблему звільнення та повернення розгляду судових справ.

Нова діяльність Верховного суду України забезпечить аналітичну діяльність і розроблення судової пріоритетної практики та здійснення найвищого контролю щодо застосування законів у конкретних судових справах в різних судових ланках, розширить можливості для ефективного використання законодавчої ініціативи. Все це в сукупності створить можливість справді реального механізму захисту учасників судового процесу, піднесе авторитет не тільки судової влади, а й авторитет державної влади взагалі.

Будучи переконаними, що побудова справді демократичного суспільства і правової держави можливі тільки через становлення судової влади — рівноправної й міцної поряд з законодавчою і виконавчою гілками влади, ми звертаємося до Президента України Леоніда Кучми, Голови Верховної Ради Олександра Мороза та Прем'єр-міністра України Віталія Масола з цією заявою і розраховуємо на розуміння й підтримку. І переконані, що підтримка в прохолодній законопроектів про становлення та розвиток судової влади, бо тільки з розв'язанням цих та інших проблем і завдань, що стоять перед суспільством України, можна буде систематизувати становлення судової системи справді відбуватися, як відбувається в Україні становлення й розвиток демократичного суспільства і правової держави.

Київ.
18 серпня 1994 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про заходи щодо вдосконалення координації діяльності підприємств гірничо-металургійного комплексу

З метою забезпечення координації діяльності підприємств гірничо-металургійного комплексу, які належать до сфери управління Міністерства промисловості України, а також їх об'єднань та відповідно до пункту 7-4 статті 114-5 Конституції України постановляю:

1. Установити, що питання призначення керівників об'єднань підприємств, до складу яких входять підприємства, що засновані на загальнодержавній власності та належать до сфери управління Міністерства промисловості України, вирішує Міністерство промисловості України за погодженням з керівниками підприємств, що об'єднують свою діяльність.

2. Схвалити ініціативу Міністерства промисловості України та керівників підприємств гірничо-металургійного комплексу України щодо об'єднання діяльності ряду підприємств, які засновані на загальнодержавній власності та належать до сфери управління цього Міністерства, і створення виробничо-господарського об'єднання «Металургіпром» з розташуванням його керівних органів у місті Дніпропетровську.

Міністерству промисловості України вирішити питання щодо призначення генерального директора виробничо-господарського об'єднання «Металургіпром» у порядку, передбаченому статтею 1 цього Указу.

3. Кабінету Міністрів України вирішити в установленому порядку питання щодо:

переведення на роботу до Міністерства промисловості України висококваліфікованих спеціалістів у сфері гірничо-металургійного комплексу з інших місцевостей, передавши для цього відповідні ліміти на пропуску у місті Києві;

розміщення виробничо-господарського об'єднання «Металургіпром» у будинку на площі Леніна, 1 у місті Дніпропетровську.

Президент України Л. КУЧМА.

м.Київ, 19 серпня 1994 року.

ЗАЯВА
прес-служби
Президента
України

Група народних депутатів України звернулася з відкритим депутатським запитом до Президента України Л.Д.Кучми у зв'язку з заявою телекомпанії «Останкін» про можливе утворення конфедерації чотирьох країн — Росії, України, Білорусії і Казахстану. Подібні твердження зв'язуються і в інших засобах масової інформації, у яких за відсутності аргументів у хід пускається неправдиве трактування самого факту зустрічі Президента України з керівниками цих країн.

Громадськість України, очевидно ж — і авторам звернення, відома позиція Президента Л.Д.Кучми, який обстоює незалежність, єдиність, територіальну цілісність України. Він проти наддержавних структур у рамках СНД, ніколи і ніде не висловлював створення згаданого конфедерації. А спекуляції на цей рахунок лише загрожують громадському спокою і єднанню всіх регіонів України, якого прагне добитися Президент.

З іншого боку, авторам звернення годилося б апелювати до джерела інформації, як у цьому випадку — до телекомпанії «Останкін». Бо напевно ж можна вважати коректним прохання до Президента роз'яснити ситуацію, спростувати ці підтвердити факт, до якого він не має ніякого відношення.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про увільнення
І.Дзюби з посади
міністра культури
України

Увільнити Дзюбу Івана Михайловича з посади міністра культури України у зв'язку з виходом на пенсію.

Президент України Л. КУЧМА.
м.Київ,
19 серпня 1994 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про увільнення
О.Слепачева з посади
міністра зовнішніх
економічних зв'язків
України

Увільнити Слепачева Олега Івановича з посади міністра зовнішніх економічних зв'язків України у зв'язку з переходом на іншу роботу.

Президент України Л. КУЧМА.
м.Київ,
19 серпня 1994 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про увільнення
В.Мальцева з посади
міністра охорони здоров'я
України

Увільнити Мальцева Володимира Івановича з посади міністра охорони здоров'я України у зв'язку з переходом на іншу роботу.

Президент України Л. КУЧМА.
м.Київ,
19 серпня 1994 року.

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ВРУЧИВ ДЕРЖАВНІ НАГОРОДИ

Київ, 23 серпня. (Олексій Петруня — Укрінформ). Напередодні святкування 3-ї річниці незалежності України Леонід Кучма вручив Почесні відзнаки Президента України тим, хто висів видатний особистий вклад у розвиток економіки, науки, культури, мистецтва, захист конституційних свобод громадян, забезпечення обороноздатності нашої країни.

Вручення нагород розпочалося з сумної ноти. Мільйонера патрульно-постової служби Одеси, сержанта міліції Сергія Ядова нагороджено посмертно. 23-річний Сергій став на шляху озброєного злочинця і ціною власного життя відвернув велике лихо. Почесну відзнаку Леонід Кучма вручив його матері Людмилі Іванівні.

Серед нагороджених — віце-президент Національної Академії наук Віктор Бар'ятар, підпідприємці прохідник Горлівського шахтопрохідницького управління № 10 Леонід Бондаренко, сільські трудівники Полтавщини і Черкащини Василь Грищенко і Марія Дібровська, художниця Тетяна Яблонська і актор Богдан Ступка. Нагород було вручено і міністру оборони Республіки Казахстан Сагадату Нурмагабетову, який у роки Великої Вітчизняної війни визволив Україну, а у мирний час немало зробив для зміцнення дружби між нашими народами.

Леонід Кучма тепло поздоровив нагороджених, побажав їм здоров'я та успіхів.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про міністра охорони здоров'я України

Призначити **БОБРОВА** Володимира Олексійовича міністром охорони здоров'я України.

Президент України **Л. КУЧМА**.

м.Київ, 22 серпня 1994 року.

Міністр охорони здоров'я України **В.О.БОБРОВ**

БОБРОВ Володимир Олексійович народився у 1943 р. у м. Запоріжжі у робітничій сім'ї. Закінчив Доктор медичних наук. Член-кореспондент АН і АМН України. Одружений, має дочку — лікарка. Дружина — доцент кафедри нервових хвороб Українського державного медичного університету ім. О.О.Богомольця.

В 1966 р. з відзнакою закінчив Дніпропетровський державний медичний інститут, в 1968 р. захистив кандидатську, а в 1980 р. — докторську дисертацію.

Пройшов шлях від асистента кафедри внутрішніх хвороб, доцента кафедри госпітальної терапії Запорізького державного інституту до завідувача кафедри терапії і проректора Запорізького державного інституту удосконалення лікарів ім. Горького.

В 1985 році очолював кафедру кардіології Київського інституту удосконалення лікарів.

З 1985 по 1990 роки — головний терапевт, а з 1990 р. — головний кардіолог МОЗ України.

В 1989 р. колективом інституту на альтернативній основі обраний директором Українського НДІ кардіології ім. М.Д.Стражеска.

В 1990 р. **В.О.Боброву** присвоєно почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України», в 1991 році обраний членом-кореспондентом АН України, а в 1993 р. — членом-кореспондентом АМН України.

Обраний головою президії правління Українського наукового товариства кардіологів, президентом Асоціації кардіологів України, а також членом Європейської асамблеї кардіологів.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про міністра зовнішніх економічних зв'язків України

Призначити **ОСИКУ** Сергія Григоровича міністром зовнішніх економічних зв'язків України.

Президент України **Л. КУЧМА**.

м.Київ, 22 серпня 1994 року.

Міністр зовнішніх економічних зв'язків України **С.Г.ОСИКА**

ОСИКА Сергій Григорович народився у 1955 р. в м. Києві у родині службовців. Українець. Кандидат юридичних наук. Доцент. Одружений, має сина — студента. Дружина — викладач української мови.

В 1977 р. закінчив факультет міжнародних відносин Київського університету ім. Т.Г.Шевченка, а в 1980 р. — аспірантуру цього ж університету при кафедрі міжнародного права та іноземного законодавства.

В 1981 — 1990 рр. — науковий співробітник, викладач, доцент Київського університету і Українського інституту міжнародних відносин.

В 1991 — 1992 рр. працював старшим і головним консультантом Секретаріату Верховної Ради України, в 1992 р. був також членом Координаційної ради з питань економічної реформи при Кабінеті Міністрів України.

З листопада 1992 р. по вересень 1993 р. — радник Прем'єр-міністра України з питань зовнішньоекономічних зв'язків; з вересня 1993 р. — перший заступник і заступник міністра зовнішніх економічних зв'язків України, а також — заступник голови урядової Комісії з питань співробітництва України з Європейським Союзом і спеціальний представник уряду України при ГАТТ (Генеральна Угода по тарифах і торгівлі).

З листопада 1992 р. по вересень 1993 р. — радник Прем'єр-міністра України з питань зовнішньоекономічних зв'язків; з вересня 1993 р. — перший заступник і заступник міністра зовнішніх економічних зв'язків України, а також — заступник голови урядової Комісії з питань співробітництва України з Європейським Союзом і спеціальний представник уряду України при ГАТТ (Генеральна Угода по тарифах і торгівлі).

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про першого заступника міністра внутрішніх справ України

Призначити **БОРОДІЧА** Леоніда Васильовича першим заступником міністра внутрішніх справ України.

Президент України **Л. КУЧМА**.

м.Київ, 22 серпня 1994 року.

Євразійський союз життєво важливий

Росія та інші держави СНД — друзі Казахстану. Враховуючи це, я й висунув ідею створення Євразійського союзу, — заявив Президент Казахстану Н. Назарбаєв у Петропавловську. За його словами, до цієї ідеї політики ставляться по-різному, але вона має й багато прибічників. Як вважає Президент, у разі сформування ЄАС зберіє єдиний простір.

Для всіх нас це життєво важливо: створюється союз на зразок європейської інтеграції, це вилізло зв'язують загальні й приватні економічні проблеми, сказав він. Держав СНД, які воюють між собою, не повинні приймати до цього союзу. Він повідомив, що недавно він пропозицію обговорити питання про формування ЄАС на черговому засіданні керівників держав СНД.

Ми в ринку. А ви?

Ще недавно галузь місцевої промисловості, яка виготовляла тисячі дрібниць, необхідних для дому, вважалася ніби на підхваті. На першому місці стояли сізакти — металургійні, машинобудівні, приладобудівні підприємства.

Декларуючи політику турботи про людину, держава чомусь вважала її потреби в прищепках, заках, цахах, тощо за справу другорядну.

Проголосивши (вже вкотре!) пріоритети: будуще суспільство для людей, незалежна Україна має бачити про гарантію забезпечення їхніх споживчих інтересів. До певної міри мала б сприяти цьому приватизація галузі місцевої промисловості.

Кореспондент «Голосу України» вирішила дізнатися, чим живе нині ця галузь? Та й нагода трапилася: місцевої промисловості України — сьогодні виповнюється 60 років.

Отже, пропонуємо читачам інтерв'ю з головою правління концерну місцевої промисловості **Євгеном ЗУБОВИМ**.

— Євгене Сергійовичу, вважається класичною схемою: приватизація таких підприємств, як у вашій галузі, це заповнення товарним масовим попитом магазини. Я ж, як один з мільйонів покупців, цього не відчуваю.

— Увійти собі, що й ми, як виробники товарів, теж цього не відчули.

— ?

— Поясню. Ставши добровільним об'єднанням юридично самостійних підприємств ми за чотири роки пройшли шлях від оренди до приватизації переважної більшості підприємств. Приватизувалися. І що? Нині намагаємося будувати ринкові відносини в безринковому просторі. Нічого путнього з того не виходить.

— Чому?

— Якому вірити державній політиці, то наша галузь нині найпогодовіша, бо ми працюємо на людину. Подібні виробники належать до савогого еліти. Ми ж, виготовляючи простору необхідний товар на 1,5 трильйона карбованців, досі в пасниках. А особливо після приватизації.

Скажімо, ставка банківського кредиту для державних підприємств — 200 відсотків, а для нас — 380. Здійснюється індексація оборотних запасів, але не для акціонерів простору товариств. Дійшло до того, що нам підвищили плату за користування телефонним зв'язком.

Чому? А ви, кажуть, комерційна структура, бо приватизувалися. Але хіба ми від того стали багаті, чи у нас збільшилися оборотні ресурси? І як тоді бути з законом, який стверджує, що підприємства усіх форм власності мають рівні можливості?

— Але ж, чого більше у результаті приватизації власні чи чужі?

— Незважаючи на те, що плюс лише один — нині ніхто не контролює витрати на фонду зарплати, назад ми вже не повернемося. Але поки що наша галузь ніби випробувальний полігон, на жаль, неміллого державного господарювання. Але навіть за такої ситуації можемо виготовляти стільки товарів, скільки потрібно людям.

— А скільки їх потрібно?

— А от це — питання з питань. Раніше товари нам на рік наперед замовляло Міністерство торгівлі. Воно нам диктувало: скільки-то тонн цвяхів, а скільки-то політильної бязі. Нині ми питаємо в державних органах: а скільки і чого вам потрібно? Заговоройте. А вони не знають. І знаєте чому? У нас перестали робити баланси витрат і доходів.

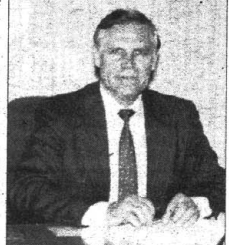
Тому на наших складах нині лежать товари на 350 мільярд карбованців. Не тому, що не потрібні людям, а тому, що у них немає грошей. Знову ж таки — не секрет, чому їх катма.

Згадаймо: торік уряд тричі директивно підвищував вартість енергоносіїв в 1,5 рази. І щоразу у 6—8 разів зростала вартість сировини і матеріалів, а наші оборотні ресурси, які давали змогу їх купити, зменшувалися у стільки ж разів. І не тільки вони, а й купувальна спроможність людей.

Арифметика проста: за рік ціна спроможності зменшилася у 24 рази, а індексація щодного разу уряд не робив. Тому й товари лежать, а підприємства вигідніше працювати, не випускати товари. Скажімо, взимку Дніпропетровський металемінеральний завод нічого не виробляючи, заощадив 2,5 мільярда карбованців на паливі. Хіба це правильна економіка, а тим більше приватизація?

— Але жодне підприємство галузі ще не збанкрутувало?

— Ні, бо маємо відповідальність перед людьми, яких, буквально, затягли в приватизацію. Шукаємо замовників — нині у нас не найпогодовіше. Бачите, комерціалізація торговельних підприємств теж нарабляла багато лиха. Теоретично, воно, може, й правильно. Це була ідея небезвідомого Володи-

димира Ланового, який сказав, що, комерціалізувавшись, магазини будуть виривати у нас товар.

— Виривають?

— А навіщо їм зайві клопоти? Їм вигідніше, не надіраючи, злати приміщення в оренду. Ми намагалися розв'язати і їхні, і свої проблеми. Взяли пільговий кредит і запропонували магазину: беріть його у нас, але закупіть наші товари, а через три місяці, вторгнувшись, поверніть його банку.

Не повірте, але один з керівників засміявся мені в обличчя: ви свої товари віддасте нам безплатно. І що ви думаєте? Ми віддали — на 200 мільярд карбованців, яких і досі не одержали. І справді, куди подітися — магазини ж не наші...

— Можливо, це «хвороби» зростання?

— Це — хвороби не зростання. Приватизація провадиться безконтрольно: хто що хоче, те й робить.

— Але чому? Адже наразі у підприємств з'явився реальний власник — трудовий колектив, який нині вже бачить свою вигоду. І працює на благо своє і народу.

— Це за теорією. На практиці, ми не знайшли, справжніх власників у наших підприємствах, як, до речі, і в інших державах, які нас там відстоює. Решті трудящих — байдуже, що той власник. Для них головне, щоб заробіток був високим.

Бачите, у нас нині постає проблема, в існуванні якої суспільство само собі боїться знати: здається, ми починаємо перекоханістю, що справедливої приватизації, на яку всі сподівалися, бути не може. І власниками всі бути не можуть, а лише якісь відсоток людей, здатних утримувати власність.

А на цей страшенний нанизувється ще одна проблема: керівники, управління приватизованих підприємств. От скажіть, що то за директор підприємства, у якого одна акція — стільки ж, скільки в електротехні?

Хто його слухатиметься? Ми повинні створити хазяїна. Можливо, купити йому 20—30 відсотків акцій, щоб він був заінтересований у процвітанні підприємства і не боявся, що завтра колектив власників усуне його з посади голосуванням.

До речі, такий приклад уже є: на заводі металокераміки в Обухові Київської області саме так стіло питання. Директор вклав кошти в закупівлю сировини для підприємства, а колектив вимагав повернути їх на приміщення. Не послухався керівник — його, зрозуміло, зникнуло.

— А що ви пропонуєте?

— Ми пропонуємо віддати хоч би 10 відсотків акцій керівникам приватизованих підприємств. Заперечив пан Пилипчук депутат Верховної Ради: що буде, коли директор звільниться? Що буде — піде з десятками відсотками. То не біда. Підприємство ж можна переакціонувати.

Розумію. Всі ми вийшли з перевернутого соціалізму, де звикли все порівнювати. А треба — за здібностями, за умінням, за працелюбністю.

— Євгене Сергійовичу, що насамперед слід зробити, на вашу думку, щоб приватизація була справжньою?

— Прийти в порядок фінансову систему, переланувати податкову і валютну політику. На них тримався економіка, а не тільки приватизація. І зробити це слід надзвичайно акуратно, бо ми не просто переходимо від одного суспільства до іншого — ми ідемо до нього на зламах свідомості людей. А з цим жартувати не можна.

— Хоч і не святкове у нас інтерв'ю, проте як процвітає наша галузь — дякує.

— Дякую. А без розв'язання цих проблем і свато — не свато.

Інтерв'ю взяла
Валентина ПИСАНСЬКА.

НАЦІОНАЛЬНА ОСВІТНЯ ПРОГРАМА З РИНКОВИХ РЕФОРМ ПРЕДСТАВЛЯЄ ЦИКЛ РАДІО- ТА ТЕЛЕПРОГРАМ

**РИНОК
ВІД
ДО Я**

ВСЕ ПРО РИНОК,
ВСІМ ПРО РИНОК

Радіо "ПІРОМІНЬ",
вівторок, 30 серпня, 8.00.
Тема передачі:
"Фінансові посередники".
УР-1, четвер, 1 вересня,
20.30.
Тема передачі:
"Досвід приватизації в
Луганську".

**ПРИВАТИЗАЦІЯ
БЛІЦ-ІНФОРМ**
АКТУАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ ПРО ХІД ПРИВАТИЗАЦІЇ

УР-1, вівторок, 30 серпня та п'ятниця, 2 вересня, 9.30.

ПЕРЕХРЕСТЯ

ВІДВЕРТІ РОЗМОВИ ПРО РИНКОВІ РЕФОРМИ

УТ-3, понеділок, 29 серпня, 20.30.
Тема передачі: "Акціонер: права та обов'язки. Частина III"
УТ-1; вівторок, 30 серпня, 8.10.
Тема передачі: "Приватизація житла"
Контактний телефон: 044 5433275.

ЩОТИЖНЯ

ОГЛЯД ЕКОНОМІЧНИХ ПОДІЙ В РЕГІОНАХ

УНІКА-ТВ,
четвер,
1 вересня.

**ПРИВАТ
ІНФО**
НОВИНИ
ПОДІЇ
ФАКТИ

Дивіться на каналі УТ-1,
починаючи з вересня.

ДИВІТЬСЯ, СЛУХАЙТЕ,
АНАЛІЗУЙТЕ,
ДИСКУТУЙТЕ!

HONDA

Civic —

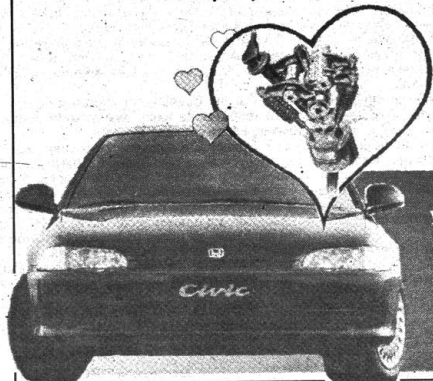
22 года популярности

ХОНДА «СИВИК» IV покоління —
это, прежде всего, — надежное
и «умное» сердце — двигатель, способный превратить
даже каплю горючего в силу движения.

Остальное — лучше реально увидеть,
потрогать (и даже купить!) в салоне
СП «ДНИПРО МОТОР ИНВЕСТ»

Киев, проспект Победы, 57

Тел. (044) 442-20-19, 446-11-88

Покупка
у официального
дистрибьютора
дает право
на гарантию
от
фирмы-
изготовителя

МЕЛКООПТОВАЯ ДОПРОДАЖА

**ЭЛЕКТРОННЫЕ КАССОВЫЕ АППАРАТЫ
ЯПОНСКОЙ ФИРМЫ ROYAL**

ИМЕЕТСЯ

ДОПРОДАЖА

CMS-118 по отличным

ценам

USD Тис. грн.

опт (>25) 242 12584

розница 286 14872

Оплата — карбованцы

Гарантия — 1 год

Электронные кассы CMS 118 обеспечивают:
— печать даты и времени покупки на чеке;
— сохранение финансовой информации в
памяти после отключения питания;
— автоматический подсчет налогов;
— полный финансовый отчет
по всем проводимым
операциям.

Мы сами обучаем персонал работе на электронных
кассах и поставляем расходные материалы
в течение всего срока эксплуатации

НЕМЕДЛЕННАЯ ПОСТАВКА СО СКЛАДА!

Продаємо:

автомобілі МАЗ
усіх модифікацій;
трактори МТЗ;
автокрани «Івановець» 1 СМК-14;
автошисни 300 × 508р 320 × 508р.

За цінами
нижчими від заводських.

Телефони в Мінську: /0172/ 30-74-
40, 30-74-94, цілодобово.
Тел./факс 30-74-95.

**Регистрация
предприятий под ключ
в Крыму — зоне
льготного налогового и
валютного
законодательства.**

Тел. в Симферополе (0652)
26-00-81, 26-00-85.

Предприятие реализует
глубинные насосы типа
ЭЦВ 4", 5", 6", 8", 10", 12"
со склада в Буче и на за-
каз (42 модели, станции
управления, провод
ВПП).
Тел. (04497) 52402.

агентства Укрінформ).

А ТЕПЕР — МОСКОВСЬКИЙ «СПАРТАК»!

Київські футболісти вийшли до Ліги чемпіонів!

«Динамо» (Київ, Україна) — «Сількеборг» (Сількеборг, Данія). 3:1 (перший матч — 0:0). Попередній етап Ліги чемпіонів. Голи: Скаченко, 21 (1:0); Ковальчук, 28 (2:0); Фернандес, 74 (3:1), Косовський, 90 (3:1).

«Динамо»: Шовковський, Леженцев, Ващук, Хомин, Шафан, Ковалев, Косовський, Скаченко, Михайленко, Леоненко (Рєвров, 46), Шкаленко (Призетко, 80).

«Сількеборг»: Росбах, Кестбірг, Ларсен, Маробч (Резе, 87), Брун, Лаурсен, Бордінгаард, Соренсен, Фредріксен, Хансен (Тюггесен, 34), Фернандес.

Попереджено Шафана, Лаурсена, Бруну, Соренсена.

Суддя Яаб Улленбург (Нідерланди). Київ. Республіканський стадіон. 60000 глядачів.

Що не кажи, чудовий подарунок зробили динамівські футболісти землякам до Дня незалежності, перегравши чемпіона Данії.

Утім, гра, незважаючи на переконливий рахунок, була досить драматичною. У першому таймі спосте-

рігалася повна перевага господарів, які за підтримки величезної глядацької аудиторії діяли на високих швидкостях, мов окрилені. І, як наслідок, два красні голи. Скаченко точно пробив головою після розіграшу кутового. А Ковалевчасно пішов на добивання і неслимним ударом вкотив м'яч у нижній кут. Якщо по справедливості, то кияни ще разів з чотирьох мали домагатися успіху.

Під кінець першого тайму гості отримали і гра вирівнялася. А після перерви датчани й поготів активізувалися.

Відчувається відсутність Леоненка, — сказав мені наставник олімпійської збірної нашої країни Володимир Мунтян. — У динамівців помітно знизилася гострота дій попередньо...

І, як кажуть, пішло-поїхало. Занервував Шовковський, якого надто вже часто тривожили датські гравці. А удар головою Фернандеса йому відвести не вдалося. У повітрі запахло смаженим. Адже забий гості ще гол — і вони потрапляють до Ліги чемпіонів, тож кинулися стрімголов атакувати. А кияни, хоч і втомилися помітно, все ж упилилися зухвальців на контратаці. Рєвров точним пасом вивів у прорив Косовський і той по-

тужним ударом розставив всі крапки над «і».

Після зустрічі відбулася традиційна прес-конференція. На ній головний тренер гостей Бу Нільссон, дуже симпатичний чоловік, подякував динамівським керівникам за чудовий прийом.

— І суддівство було на високому рівні, — сказав він. — І моя команда мені сподобалася, але тільки в другому таймі. Вона грала тоді, як на мене, ліпше від «Динамо». Ми мали хороші шанси, і в кінці зустрічі ледь не добились потрібного результату — 2:2. Однак красивий третій гол Косовського (мені дуже сподобався цей гравець, як і його колеги Леоненко, Ковалев та Шовковський) збив нашу надію.

Стосовно подальших виступів киян у Лізі чемпіонів, то на думку пана Нільссона, вони мають виступити успішно. Тренер сказав, що мюнхенська «Баварія» за день перед цим програла матч національного чемпіонату в гостях «Фрайбургу» — 1:5. То чому б і киянам не поспувати нерви команді Папена? На своєму полі киявське «Динамо» — то велика сила. Вона здатна подолати навіть російський «Спартак».

— Через рік я бачу «Динамо» сильним європейським клубом — за умов, якщо вдасться зберегти найкращих гравців. І неодмінно треба посилити гру в захисті. З нападом у динамівців проблем не існує...

Головний тренер киян Йозеф Сабодав позитивну оцінку грі підопічних у першому таймі. А от у другому — далася ознака недостатня функціональна підготовка. І це не дивно, бо команді не вистачило часу для підготовки до сезону. Ще раз Й.Сабодав похвалив новобранців колективу. Він детально розяснив своє негативне ставлення до проведення товариського матчу національної збірної проти команди Об'єднаних Арабських Еміратів і тренувального збору в Болгарії.

— Ми дотримуватимемося законів ФІФА, — сказав Йозеф Йозефович. — І Базилевич отримає нових гравців за п'ять днів перед офіційним поєдинком чемпіонату Європи з Литвою. До матчу зі «Спартаком» готуватимемося найретельнішим чином. Хоча є чимало проблем...

А ми нагадаємо вам, що цей матч відбудеться в Києві 14 вересня.

Віктор ВРАНИЦЬКИЙ.

Фора була завеликою

«Шахтар» (Донецьк, Україна) — «Ліллестрем» (Норвегія). 2:0. Повторний матч попереднього етапу Кубка УЕФА. Голи: Орбу, 49 (1:0); Петров, 66 (2:0).

«Шахтар»: Шуклов, Леонов, Бабій, Яценко, Попов, Ательскіс (Онопко, 77), Віличенко, Погодин (Матвеев, 68), Петров, Кривенко, Орбу.

«Ліллестрем»: Гродас, Бергсен, Якобсен, Б'ярманн, Бергдольм, Пердсен, Т.Гулбрандсен, Хедман (Сандстедт, 60), Інгербрігтсен, Сулбаккен, Йонсен.

Суддя Рішард Войцик (Польща). Попереджено Бергтсена, Леонова, Петрова, Попова. Донецьк. Стадіон «Шахтар». 22000 глядачів.

Перший матч у Норвегії донецчани програли — 1:4. Фора була завеликою і надолужити програве нашим землякам вдова, на жаль, не вдалося. Вони зішли з дистанції.

Вирок Марадоні

Інформаційні агентства передали з Цюриха, що за вживання стимуляторів під час чемпіонату світу ФІФА дискваліфікувала 33-річного аргентинського футболіста Дієго Марадону на 15 місяців і оштрафувала на 20 тисяч швейцарських франків (15 тисяч доларів США).

Кубок країни з футболу

1/64 фіналу. Хутровик (Тисмениця) — Авангард (Жидачів) — 2:0, Бактянець (Вазалове) — Галичина (Дрогобич) — 0:2, Бескид (Надвірна) — ЛАЗ (Львів) — 4:2, Карпати (Чернівці) — Фетровик (Хуст) — 0:2, Кристал (Дубно) — Адвіс (Хмельницький) — 2:4, Підшипник (Луцьк) — Сокол (Золочів) — 7:1, Пташник (Велика Ра) — Газівник (Комарне) — 0:3, Лада (Чернівці) — Дністер (Заліщики) — 2:0, Крок (Житомир) — Енергетик (Нетішин) — 6:0, Колос (Карпати) — Керамік (Баранівка) — 1:2, Хімік (Вінниця) — Трансільпекс (Винище) — 1:0, Зміна (Київ) — Сула (Лубни) — 3:0, Локомотив (Сміла) — Нива (Миронівка) — 0:2, Локомотив (Знам'янка) — Вагонобудівник (Кременчук) — 1:0, Переможець (Перемиське) — Дністровець (Віктород Дністровський) — 1:4, Локомотив (Конотоп) — Гарт (Борожянка) — 1:0, Авангард (Мерефа) — Металург (Новомосковськ) — 1:0, Нафтохімік (Кременчук) — Нафтовик (Охтирка) — 1:0, Металург (Кривий Ріг) — Оскол (Куп'янськ) — 1:0, Нива-Віктор (Новомироград) — Сіріус (Жовті Води) — 1:1 (пенальті — 4:3), Таврія (Новотроїцьк) — Артанія (Очаків) — 7:0, Нива (Нечаєве) — Чорноморець-2 (Одеса) — 0:1, Чайка (Охотникове) — Динамо (Сакі) — 1:2, Харчовик (Білозірка) — Титан (Армянськ) — 0:1, Родіна (Першотравенськ) — Шахтар (Горлівка) — 1:1, Гарант (Донецьк) — Динамо (Луганськ) — 2:3, Дружба (Вердяньск) — Азовець (Маріуполь) — 0:0 (пенальті — 3:4).

На знімку: гострий момент біля воріт датчан; радіють Віталій Косовський (ліворуч) і Сергій Скаченко, вони забили по м'ячу у ворота «Сількеборга».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Інвестиційна компанія «ГЕРМЕС-Оптим»

(м. Москва) — офіційний ділер АТ «ГЕРМЕС-Союз»,

АТ «Башкирський бензин», АТ «Токур-золото»,

концерну «АФТ» та інших російських емітентів

(ліцензія Міністерства фінансів Російської

Федерації № 525) запрошує до співробітництва

торговців цінними паперами, які мають відповідні

ліцензії Міністерства фінансів України.

Телефон у Києві: (044) 244-68-45,
у Москві: (095) 281-34-54.

ГОЛОС України

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заст. головного редактора А./ГОРЛОВ.
Редколегія: А. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о. заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4.
Телефон: для довідок — 441-88-23;
телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
• Рукописи не повертаємо.
• Друкування з чистяками — тільки на сторінках газети.

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КТ № 1 від 18.09.1990 р.

• За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатець. • Редація не закликає до підписки на газету. • За точність виважених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (перші неділі й понеділки) українською і російською мовами.
Індекс 69955.
Тираж 380290.

Комбінат друку видавництва «Преса України»
252047, Київ-47,
проспект Перемоги, 58.
1 2 3 4 5 6 7 8 9
Зам. 0311161.

Газету надруковано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».